

Sigfúsi Jónssyni á Undirfelli, verði endrgoldin af tekjum Tjarnarkirkju 200 rd. af skuld þeirri, er kirkja þessi er í við hann, og að þessi 200 rd. — tvö hundruð ríkisdala — verði smátt og smátt færð til sem gjald í ársreikningum kirkjunnar, þannig, að prófastrinn ákveði, hversu mikið, með tilliti til hinna nauðsynlegu útgjalda kirkjunnar, skuli endrgoldið á hverju ári.

63
23öja
febrúar
1874.

Bréf landshöfðingjans (til amtmannsins yfir norðr- og austrumdæminu).

Með bréfi 11. f. m. hefir sýslumaðrinn í Eyjafjarðarsýslu tjáð mér, að hann hafi í bréfi til varaþingmanns Páls Magnússonar á Kjarna, látið það álit í ljósi, að lestagjald sé eigi lögbodid fyrir þau skip, er einungis flytja fólk frá höfnum landsins, og óskæð leiðbeiningar minnar um það, hvort nokkurs sérstaks skyldi vera að gæta við slík fólksflutningsskip.

64
25ta
marts
1874.

Í tilefni hér af skal eg hafa yðr herra amtmaðr umbeðinn að kynna nefndum sýslumanni það, er nú segir:

Það er fyrirskipað í 4. grein laga 15. apríl 1854, að greiða eigi lestagjald af öllum skipum, sem flytji hingað eðr hédan vörur, og það er varla hugsandi, að menn skyldu geta staðið sig við að senda tóm skip hingað til að sækja útferðarmenn. Það verðr því, ef það skyldi verða borið fyrir, að fólksflutningsskip hefði engar vörur meðferðis, skylda lögreglustjórans að ransaka sem nákvæmlegast, rækilegast og stranglegast, hvort þessi viðbára sé sönn, sumpart með því að skoða skipsskjölin og sumpart með því að fara um borð í skipið og láta sýna sér það. Reynist þá, að nokkuð af lestarúmi skipsins sé upptekið af vörum, verðr að heimta lestagjald af öllu skipinu. Með tilliti til þeirra manna sem ætla út, er það skylda lögreglustjórnarinnar að sjá um, að þeir verði eigi sviknir af eigingjörnum »agentum«, og verðr því að heimta skýrslu af þeim mönnum, er útvega landsmönnum far til að flytjast af landi burt, um hin einstöku atriði í samningum þeim, er samdir verða um burtflutninginn, og að veita ferðamönnum alla mögulega aðstoð gegn »agentunum«, ef þeir þykja ofhaldnir. Þar að auki á lögreglustjórnin að hafa eptirlit með skipi því, sem ætlað er til flutningsins, sjá um að það verði eigi ofhlaðið ferðamönnum, að alt sé sem þrífalegast á skipinu, og að ekkert það sé á því, sem geti spilt heilsufari ferðamanna, og á lögreglustjórnin með tilliti hér til að leita ráða læknis, ef kostur er á því. Að öðru leyti verða sjálfsagt eigi settar nákvæmar reglur um skyldur lögreglustjóra gagnvart fólksflutningum. Mest er komið undir röksemd og lagi hlutadeigandi embættismanns.

Bréf landshöfðingjans (til amtmannsins yfir norðr- og austrumdæminu).

Með bréfi 24. febrúar þ. á. hafði þér herra amtmaðr sent mér bréf sýslumannsins í Skagafjarðarsýslu, þar er hann eptir tilmælum hreppstjóranna í Akrahreppi áfrýjar úrskurði yðar frá 1. sept. f. á. um, að Jón smiðr Jónsson á Akreyri eigi rétt til framfærslu af nefndum Akrahreppi.

65
18da
apríl
1874.

Mál þetta er þannaig undirkomið: Eptir að nefndr Jón smiðr ásamt 2 öðrum mönnum vorid 1869 hafði farið þess á leit í bréfi til bæjarstjórnarinnar, að sér yrði útvegud litil matbjörg lánuð, þar til hagr hans kynni að batna, var ákveðið á bæjarstjórnarfundi að veita honum styrk úr fátækra sjóði, og var þar eptir úr þessum sjóði 24. marts 1869 eptir að 2 þar til kvaddir menn höfðu skoðað lífþjörg hjá honum og fundið hana ónóga, lánaðr honum kornmatr og peningar fyrir kjöt als 10 rd. 4 mrk. 8 sk. Þegar 30. s. m. krafðist bæjarstjórnin endrgjalds á þessum styrk af Akrahreppi og innfærði í reikning sinn þar að auki

65
18da
apríl
1874.

lánaðan kornmat 1. janúar 1868 fyrir 4 rd. 3 mrk. og óborgaðan lóðarskatt og bæjargjald fyrir fardagaárin 1867—69 4 rd. 1 mrk. 11 sk., þannig að reikningrinn var állr 19 rd. 3 m. 2 sk. Akrahreppur athugaði ekkert við þenna reikning, en beiddist þess í bréfi 23. nóvbr. 1869, að sér yrði veittr borgunarfrestur á þessari skuld, og var öll skuldin þar eptir goldin 23. marts 1870 gegn kvittun á reikningi þeim, sem sendr hafði verið Akrahreppi. Vetrinn 1872—73 var Jóni smíði aptr lagðr fátækrastrykr, en nú neitadi Akrahreppur að endrgjalda hann, með því að Jón hefði nú áunnið sér sveitfesti á Akreyri, þar er hann hafði dvalið síðan árið 1861. Það er ómótmælt, að Jón var sveitlægr í Akrahreppi, þá er hann flutti sig til Akreyrar, og ágreiningrinn í þessu máli er því einungis um það, hvort þeir 19 rd. 3 mrk. 3 sk. er endrborgaðir voru Akreyrarkaupstað árið 1870, verði álitnir fátækrastrykr. Þetta verður eigi sagt um þann póstr í reikningi bæjarstjórnarinnar, er snertir ólokin bæjargjöld Jóns, og heldr eigi hefir neitt komið fram því til styrkingar, að kornlán það, er veitt var Jóni 1. jan. 1868, hafi verið reglulegr fátækrastrykr. Þar á móti hefir styrkr sá, sem var veittr Jóni vorið 1869 að upphæð 10 rd. 4 mörk 8 sk. eptir öllum atriðum þeim, er skýrð eru, verið svo vaxinn, að eigi verður á móti því borið, að það sé sannkallaðr sveitarstyrkr og getr, þar sem endrgjalds á þessum styrk þegar eptir veitingu styrksins var krafist af framfærsluhreppnum, eigi komið til greina, að nokkrar líkur hafa komið fram fyrir, að eigi hrepprinn, en þar í mót Jón sjálfr eðr nokkrir einstakir menn í hreppnum hafi endrgoldið styrkinn. Þar eð Jón nú eigi hefir dvalið á Akreyri í 10 ár, eptir að þessi styrkr var endrgoldinn, verður hann að hafa haldið sveitfestu sinni í Akrahreppi.

Eptir því, sem þannig er sagt, skal eg hafa yðr herra amtmaðr, umbedinn að kynna hlutadeigöndum, að úrskurðr sá, er þér hafið kveðið upp í málinu skuli óraskaðr standa.